

Duurzaam gemak

Samenstelling: Marieke Aafjes
Suggesties? Mail: is@ncdo.nl

€ 5,49

Vlieg met me mee

Vuurwerk afsteken is mooi, maar niet zo milieuvriendelijk. In Zuidoost-Azië gebruiken ze al honderden jaren lampionnen bij bijzondere gelegenheden. Met de lampion stijgt de wens voor het goede naar de hemel en worden onheil en verdriet afgewend. Deze vlieger is gemaakt van Japans rijstpapier, bamboe, paraffine en geïmpregneerd hennepstouw. Op het strookje folie na zijn alle materialen biologisch afbreekbaar. Voor de paraffine van de brander worden restjes kaars uit tempels gebruikt.

Dreamflyer € 5,49
www.bespaarbazaar.nl

Pracht en kraal

Achttien jaar geleden kocht Dave Milligan een paar kralen voor zijn vrouw Cheryl. Inmiddels is hun bedrijf Umtha, dat lichtstraal betekent in het Xhosa, een goedlopende fairtrade sieradengroothandel in Kaapstad. Laaggeschoolde Zuid-Afrikanen uit de townships en buitenlanders met een vluchtelingenstatus maken allerlei soorten sieraden. Deze hartenketting bijvoorbeeld, te koop bij de Wereldwinkel of te winnen via de digitale nieuwsbrief van wereldwinkels.nl.

€ 21,95

Hanger € 21,95 (zilver of brons)
www.wereldwinkels.nl

VANAF
€ 37,50

Goed voor elk

Ontwerpster Sabien Poutsma maakt melkwitte tassen van oude melkpakken. Elke tas is persoonlijk en uniek. Aan de binnenkant van de tas is de herkomst te zien. Bijkomend pluspunt: geen zorgen over de houdbaarheid.

Tas € 37,50 tot € 45,-
www.lil.nl

Op je sloffen

Het lijkt wel of ze in Cambodja weten met wat voor weersomstandigheden de Nederlandse consument te maken heeft. In een klein naaiatelier waar kansarme mensen een vak leren én een inkomen verdienen, worden deze mooie leren kindersloffen gemaakt. Ideale stappers voor de kleine voorjaarswandelaars!

Kindersloffen € 17,95
www.fairbaby.nl

€ 17,95

Kralen voor Quito

Thomsonplein 25B
Den Haag
070 3650459
www.ticcatrade.com

Evelien Kremer (38) en Mariska Versteegh (40) kwamen elkaar tegen in Ecuador. Beiden werkten ze als vrijwilliger in Quito. Samen startten ze Villa Ticca: kinderopvang voor kinderen van jonge en alleenstaande moeders. Met hun winkel Ticca Trade in Den Haag halen ze extra inkomsten binnen.

AANBIEDING!
Lezers van IS magazine krijgen 10 procent korting als ze mee willen doen met een workshop.

Evelien Kremer: "Acht jaar geleden moest ik er even uit en besloot ik om Spaans te studeren in Quito en dat te koppelen aan vrijwilligerswerk. Daar kwam ik Mariska tegen. Het klikte meteen. We hadden allebei net onze relatie zien stranden, we waren op ons werk uitgekeken en we hadden veel zin eens iets anders te doen. Dat vrijwilligerswerk was erg nuttig, maar we wilden meer doen. Iets structureels. Het viel ons op dat er in Quito ontzettend veel jonge kinderen op straat rondscharrelen. Het leken weeskinderen, maar het bleek dat hun moeders aan het werk waren. Een betaalbare kinderopvang opzetten leek ons een goed plan." Terug in Nederland dacht iedereen dat de ijle lucht van Quito (op 2800 meter hoogte) de dames iets te idealistisch had gestemd, maar ze zetten door. Ze maakten een plan van aanpak en schreven zo'n vierhonderd mensen aan met het verzoek om hen te helpen voldoende startkapitaal te genereren. "Inderdaad, dat was een regelrechte bedelbrief, maar kennelijk brachten we onze boodschap overtuigend, want heel veel mensen kwamen met concrete steun."

Mazzel

Terwijl Evelien vanuit Nederland de zakelijke aspecten van het avontuur managede, vertrok Mariska weer naar Ecuador. "Binnen de kortste keren hadden we een eigen pand, twee tafels, wat stoelen en wat speelgoed voor de kinderen. We hoefden slechts de deur open te zetten om de eerste moeders en hun kinderen te ontvangen. Die we overigens wel om een bijdrage vragen, omdat we niet geloven in gratis. Grote mazzel was dat de Nederlandse ambassadeur in Ecuador, Frans Bijvoet, zich aan ons project committeerde. Hij had goede contacten en regelde bijvoorbeeld een eerste computer voor ons. Verder konden we rekenen op de steun van vrijwilligers uit Nederland. Het is echt onvoorstelbaar wat je los kunt maken door je met je hart ergens voor in te zetten." Inmiddels heeft Villa Ticca twee vestigingen, eentje in hoofdstad Quito en eentje in indianengemeenschap Peguche. Stichting Niños de Waita Ticca biedt 120 kinderen onderdak terwijl hun moeders naar hun werk gaan of op school zitten. Mariska noemt het voorbeeld van de 23-jarige Nelly. Nu haar jonge dochters

naar de opvang gaan, kan zij haar middelbare school afmaken en straks een horecaopleiding volgen.

Vrijwilligers

Naast hun project in Ecuador runnen Evelien en Mariska ook hun eigen winkel Ticca Trade in Den Haag. Daar zijn kralen, sieraden en kleding te koop uit Ecuador, maar ook uit Afrika en Azië. Daarmee verdienen lokale handwerkslieden een zakcentje en komt er voor Villa Ticca in Ecuador ook wat extra geld beschikbaar. Dit initiatief in Nederland draait volledig op vrijwilligers.

Evelien en Mariska organiseren ook workshops, ideaal voor vriendinnenuitjes of vrijgezellenfeesten. "Volwassenen en kinderen leren hoe ze zelf een mooie ketting kunnen maken. En sinds kort kunnen mensen ook meehelpen als vrijwilliger in Ecuador en dat combineren met een vakantie. Dat slaat boven verwachting aan: veel mensen vinden het fijn als ze niet alleen de toerist hoeven uit te hangen, maar echt iets kunnen doen."

Ga naar www.ticcatrade.com of www.villaticca.com

Groenblaadje

Go West!

Vlak voor mijn terugkeer naar Nederland ging ik als afscheidsuitje op een 'magische bustour' door de stad waar ik de afgelopen maanden heb doorgebracht. Een tour die je terugbrengt naar de plekken en sferen van de tumultueuze jaren zestig, die juist in San Francisco bijzonder invloedrijk waren. Kippenvel kreeg ik van het archiefmateriaal van de maanlanding in 1969. De foto van onze aarde heeft waarschijnlijk

meer dan elk ander beeld het collectieve bewustzijn diepgaand veranderd, en was het begin van de grootschalige opkomst van het milieubewustzijn. De maanfoto maakte het voor het eerst mogelijk om naar onszelf te kijken, als een kind dat in de spiegel verrukt zijn eigen beeld herkent. Dat beeld werd een krachtig symbool van het vermogen tot zelfreflectie — en zelfontdekking. De blik keert zich als het ware inwaarts. De mensheid heeft zich via wetenschappelijke en industriële revoluties flink losgezongen van de natuur. En godzijdank, beseffen we dat weer eens als

we de chaos in Japan bezien, of genieten van de mogelijkheden van het internet. Maar in onze postmoderne samenleving zijn we op zoek naar een nieuwe relatie met de natuur - en met onszelf, trouwens. Hoewel nog steeds marginaal, bloeit duurzaamheid als nooit tevoren, en lijkt daarmee een symptoom van een cultuur die zichzelf en haar relatie tot het grotere geheel aan het herdefiniëren is. Californië is niet alleen geografisch, maar ook cultureel vaak de grens van het Westen. Verder West kom je niet. Waar komen we uit als we nog dieper in de spiegel kijken?

Annick Hedlund - de Witt (1978) doet aan de Vrije Universiteit promotieonderzoek naar de relatie tussen wereldbeelden en duurzame ontwikkeling.

Beeld: Maartje Giesen